

v neprospěch obžalovaného, vysvítá již z toho, že rozsudek pokládá za přítěžující okolnost, že přečin podle § 18 zák. na ochranu republiky je dvojnásobně kvalifikován. Proto jest k tomuto stížností neuplatňovanému zmatku přihlížeti z povinnosti úřední tak, jako kdyby byl stížností uplatňován (§ 290 odst. 1 tr. ř.). Bylo tudíž rozsudek podle § 290 odst. 1 tr. ř. zrušiti ve výroku, jímž byl obžalovaný uznán vinným »přečinem« podle § 18 čís. 1 zákona na ochranu republiky.

Čís. 4077.

Nejde o neodvratnou a nezaviněnou překážku ve smyslu § 364 čís. 1 tr. ř., byl-li příčinou zameškání lhůty omyl kancelářské síly obhájcovy při záznamu lhůty.

(Rozh. ze dne 16. února 1931, N II 12/31).

Nejvyšší soud jako soud zrušovací nevyhověl žádosti Josefa M-a za navrácení v předešlý stav pro zmeškání lhůty k opovědi opravných prostředků proti rozsudku krajského soudu v Moravské Ostravě ze dne 14. října 1930,

a to proto,

že první podmínkou pro úspěch takové žádosti je podle § 364 čís. 1 tr. ř. průkaz, že bylo žadateli neodvratnou překážkou bez jeho zavinění nebo bez zavinění jeho zástupce znemožněno lhůtu dodržeti, podmínka ta však splněna není. Žadatel uvádí jako příčinu zameškání lhůty omyl kancelářské síly obhájcovy při záznamu lhůty; uplatňuje tedy příčinu neležící mimo dosah vlivu obhájce, jenž sám netvrdí, že mu nebylo možno osobně lhůtu si správně poznamenati neb osobní kontrolou kancelářské síly nesprávnému záznamu předejiti, nebo jej včas opravit. Jednak nešlo tu o překážku neodvratnou, jednak musí zástupce obžalovaného v takových případech odpovídati i za nedopatření svých zřízenců (Srovnej rozhod. sb. býv. víd. nejv. s. čís. 3271, rozh. sb. n. s. tr. čís. 390, 454, 630).

Čís. 4078.

Doličování zmatečnosti podle § 344 čís. 10 b) tr. ř. vyžaduje, by okolnost, pro kterou čin přestává býti trestným, byla skutkově zjištěna výrokem porotců k otázce skutečně jim dané.

Zákon nevyžaduje, by se obžalovaný sám hájil duševní méněcností nebo nepřičetností. Ani opačná tvrzení pachatelova nezbavují soud povinnosti ve smyslu § 319 tr. ř., poukazuje-li provedení činu, zodpovídání se obžalovaného a výsledky řízení o sobě nebo jejich vzájemný souhrn a poměr ke skutečnostem, které by, kdyby byly pravdivé, vylučovaly nebo rušily trestnost činu.